

Evka nakrmila čtyři koťátka a usmála se, když se stulila v košíku ke spánku. Zazubila se na Aninu, která pořád ještě krmila mouroka. „Vypadá to, že tě budu muset odtáhnout pryč!“ prohlásila, zvedla jí ospalé kotě z klína a položila ho vedle ostatních.

„Takže zase v pondělí!“ zavolala na Honzu, kterému se zavíraly oči, když vešla dovnitř maminka, aby ho vystřídala.

„Tady jsi, Evko. I s Aninou, jak vidím. Evko, tatínek chce, aby došla vyvenčit teriéry,“ řekla maminka. „Ale nejdřív se běž nasnídat.“

„Radši už půjdu, aby mě mamka nehledala,“ oznámila Anina.

Na dvoře se rozloučila s Evkou, která pak utíkala domů, aby se co nejrychleji najedla a mohla jít vyvenčit Prcka s Drobkem. Náhodou jí padl zrak na cestu a koutkem oka si všimla ošoupané krabice u branky. Krabice byla přelepená páskou. Ve víku měla proražené otvory a černým fixem na ní bylo napsané nějaké slovo.

Evce se zastavilo srdce. Sklonila se a přečetla písmena: „Zlatuška.“